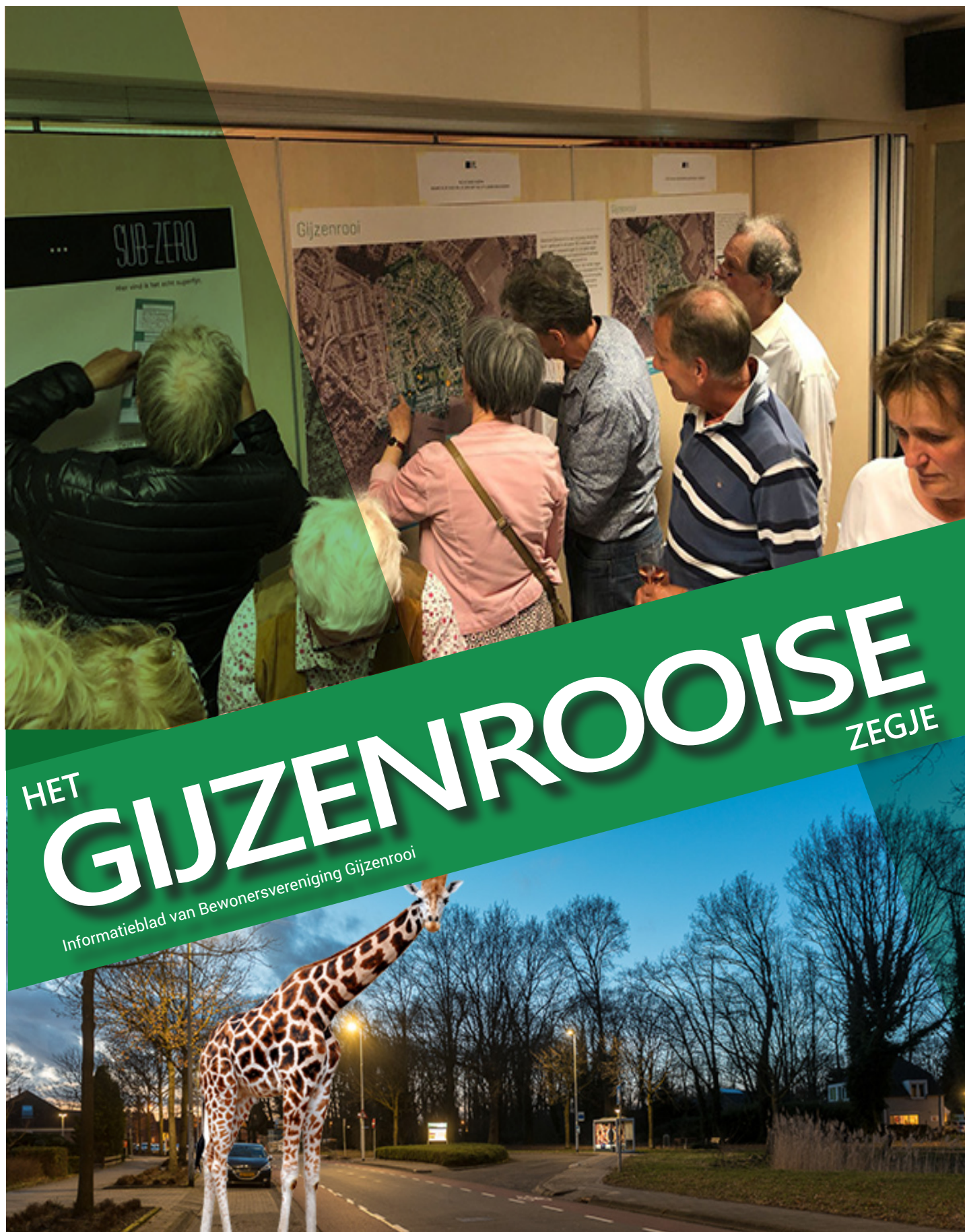

30-6: Midzomeravond

Kom ook! Het programma staat op pag. 4.

23-9: Burendag

Zondag 23 september. Alvast in de stemming komen op pag 9 en pag 12.

HET
GIJZENROOISE
ZEGJE

Informatieblad van Bewonersvereniging Gijzenrooi

In dit nummer o.a.:

- P04 Midzomeravond in Gijzenrooi
- P07 Hoe gaat het met Beja?
- P09 Burendag: 23 September
- P10 Impressie paaseieren zoeken
- P11 K(r)amperen bij de boer
- P12 Nieuwe activiteit Burendag: Geocachen!
- P13 Op vakantie met Gijsz
- P14 Bewegen voor ouderen
- P15 Samen veilig: het werkt!
- P16 Gijzenrooi onder de loep
- P17 Gezocht: huiskamers, kunstenaars en artiesten
- P18 Pand-P, de huiskamer van Stratum
- P20 Eerst bieden, dan denken.
- P21 Overlast van quads
- P23 Burenhulp in de praktijk

Voorwoord

Het voorjaar heeft ons dit jaar ruimhartig toegelachen. Al in april mochten we van uitzonderlijk warm weer genieten, buiten zitten en de kracht van de ontlukende natuur in al zijn schoonheid op ons laten inwerken. De natuur krijgt een nieuwe frisse jas van opschietende begroeiing, fris bladergroen en ontlukende bloemen. Enerzijds het vertrouwde beeld dat de natuur ons jaarlijks biedt en anderzijds toch altijd weer verrassend door nieuwe elementen; beide aspecten zorgen ervoor dat we in ons doen en laten weer nieuwe energie ervaren voor ons normale doen en laten, maar ook voor nieuwe ideeën en initiatieven.

Als parallel ervaar ik zo ook onze wijk Gijzenrooi. Niet alleen het natuurlijk aanzien van onze wijk wordt vernieuwd, maar ook het aanzien van menige woning en tuin verandert door groot onderhoud, verbouwing en opfrissing. Bij ieder van ons merk je nieuwe energie. Onze vertrouwde lente- en zomeractiviteiten worden weer opgepakt: paaseieren zoeken, met elkaar wandelen, midzomeravond en burendag. Ook bij deze activiteiten zie je veelal elk jaar verfrissende veranderingen, waarmee deze activiteiten als levendig worden ervaren en gewaardeerd. Ik hoop ook dit jaar dat er weer nieuwe ideeën en initiatieven ontstaan. Het plezierige leven en wonen in onze veilige wijk wordt daarmee versterkt. Geven we elkaar de ruimte, wederzijds respect, een stukje verdraagzaamheid en ondersteuning als het nodig is, dan wordt 2018 zeker een jaar waaraan we veel plezier beleven.

Tot ziens op straat en bij één of meer activiteiten.

Gerard van Rossum, voorzitter.

NB: Het verslag van de ALV staat op de website

Noot van de redactie:

Mocht u wat te melden hebben over het Zegje (inhoud, kritiek, lovende woorden, etc.) stuur dan een mail naar communicatie@gijzenrooi.nl

Evenementenkalender 2018

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Zondag 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdag 19.00-20.00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen in de even weken
Midzomeravond	Zaterdag 30 juni	Aan het Buurtven (hoek Eijerven/Schaapsloopven)
Burendag	Zondag 23 september	Aan het Buurtven (hoek Eijerven/Schaapsloopven)

Midzomeravond in Gijzenrooi

30 juni 2018,

19.00 tot 23.30 uur

Het is inmiddels een mooie jaarlijkse traditie geworden. Op zaterdagavond, één week voor de schoolvakanties, komt de Wagenspelgroep van het Ariëns Toneel bij ons op bezoek. We omlijsten het fantastische theaterspektakel (dat inmiddels al weer 55 jaar bestaat in Eindhoven) graag met wat activiteiten, zowel voor de kinderen als voor volwassenen.

De avond start voor onze jongste buurtbewoners om 19.00 uur, als we op het gezellig ingerichte veld van het Buurtven / Eijerven 3 kinderactiviteiten gaan doen. Twee daarvan zijn bekend van vorig jaar en herhalen we met genoeg, stokbroodjes bakken op vuurtonnen en reuze zeepbellen maken. Een nieuwe creatieve bezigheid dit jaar is het weven op kartonnen schijven.

DIY PAPER PLATE LOOM

Om 20.15 uur arriveert de tractor van Ariëns Toneel met het podium op het grasveld. Met alle spelers van de Wagenspelgroep bouwen ze voor ons in een kwartier tijd en mede dankzij het talud in ons terrein, een heuse theaterarena op!

Foto's: Remko Koeneman

Om ongeveer 21.15 uur, direct na het wagenspel, richten we ons gezellige terras weer in voor koffie, thee, fris, wijn of bier en genieten we van 2 muziekgroepen.

Les Suzettes spelen en zingen al enkele jaren in verschillende outfits en thema's meerstemmig hun liederen. Ze dwarrelen als groep van 10 vrouwen op ons verzoek deze avond wat rond over het terras. Misschien komen ze ook bij u aan tafel een lied ten gehore brengen.

Op het kleine podium aan de rand van het terras speelt vanaf 21.15 uur het trio The NowhereMen. U kent ze misschien al van hun optreden bij Cultuur bij je Buur 2017. Ze brengen meerstemmige jaren-60

Namens Bewonersvereniging Gijzenrooi, de leden van de werkgroep Midzomeravond;

Margreet Talens, Truus van Vessem, Niels Bergmans, Janco Rampart en Erik van Dijck

hits, ondersteund met 2 gitaren, accordeon en contrabas.

Om 23.30 uur is onze Midzomeravond alweer afgelopen en wordt met hulp van alle vrijwilligers het festivalterrein weer ontmanteld.

Het Ariënstoneel presenteert: "Flapselflondria"

***Doe je ogen maar dicht
En met de snelheid van het licht
Draaien we drie rondjes langs de maan
Naar een tijd hier ver vandaan
De toekomst komt steeds dichterbij
Honderd jaren verder reizen wij
Naar het jaar 2118
Doe je ogen maar open dan zul je het zien!***

Over honderd jaar is er geen Facebook meer, geen Twitter, geen Instagram, geen Snapchat. Honderd jaar na nu zijn er geen straten meer. Er zijn districten. In district 1 wonen de populairste jongens, meiden, menen en mevrouwen. Dat komt omdat zij de meeste punten op Flapselflondria krijgen. Flapselflondria? Snap jij het?

Wil je antwoord op die vraag? Reis dan mee! Deze zomer bij u in de buurt! De spelers van het Wagenspel kunnen niet wachten u dit verhaal van de toekomst te vertellen! Zien we u daar?

Hoe gaat het nu met Beja Peijpers?

Al weer ruim een jaar geleden, in het maartnummer van 2017, namen wij binnen de Commissie Communicatie afscheid van redactielid Beja Peijpers.

Zij had zich 10 jaar met veel zorg en enthousiasme ingespannen voor de distributie van de Zegjes en was een ware 'crack' in het corrigeren van teksten, maar Beja wilde ook zo graag weer wat meer tijd uittrekken voor haar grote passie; genealogie, oftewel stamboomonderzoek. Tijd om eens te kijken of daar ook inderdaad iets van terechtgekomen is!

Beja is geboren in januari 1949 te 's-Gravenhage en verhuisde ruim een jaar later naar Beverwijk. De middelbare schooljaren deed ze in IJmuiden. Daarna wilde ze graag naar het buitenland als 'au pair'. Dat lukte niet. Toen wilde ze -net als een nicht- bij 'het spoor' werken. Dat lukte wel. Ze begon in 1966 in Beverwijk, maar kwam een jaar later weer in Den Haag terecht. Ze heeft met plezier 40 jaar bij NS gewerkt; heel lang in de Haagse regio en de laatste (bijna 5) jaren in Eindhoven.

Veel ontwikkelingen maakte ze er mee; van de handmatige kaartjesverkoop tot de automaatverkoop. In 1976 werd ze teamleidster bij de telefonische informatie (later '9292'). Beja was altijd een sportieve meid (judo, hockey, volleybal, bowlen etc.) maar door de onregelmatige diensten bij de NS was het niet te doen om bij een reguliere vereniging lid te zijn. Volleybal en bowlen deed ze bij de NS-sportvereniging.

Maar er waren met en voor NS-collegae nog meer leuke dingen te doen. Landskampioen worden met de Haagse Bzb/BHV-damesploeg en het organiseren

van reizen per trein naar grote schaatskampioenschappen, voor supporters binnen het bedrijf. Heel wat jaren in een 'eigen' treinrijtuig. Van 1975 t/m 1992 maakten zij jaarlijks een reis; naar EK's, WK's en 3 keer naar Olympische Spelen.

In 2002 verhuisde Beja naar Gijzenrooi en ging er onder 1 dak wonen met een oud-collega en goede vriendin. In 2006 kon ze met pensioen, na 40 dienstjaren bij NS. Omdat ze graag iets wilde doen voor de wijk, meldde Beja zich aan bij de Commissie Communicatie; met de gedachte voor het Zegje "stukjes" te gaan schrijven, of te gaan redigeren. Het toeval wilde dat Marij van Kempen, die de distributie in die tijd verzorgde, er mee wilde stoppen en zodoende kwam dat onderdeel onder Beja's zorgzame hoede. Daarnaast bewees zij ook haar taalvaardigheden bij het corrigeren en onderhield zij contacten met adverteerders.

GENEALOGIE

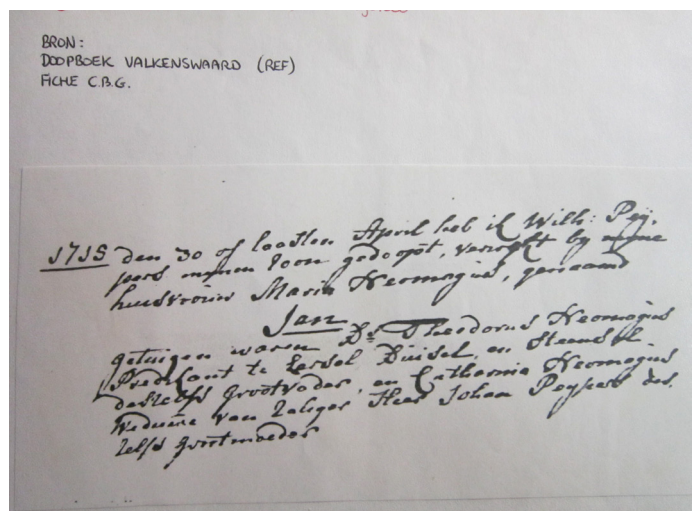
Maar zoals gezegd, bleef haar verlangen naar de genealogie kriebelen.

Waar kwam die interesse vandaan? Beja vertelt:

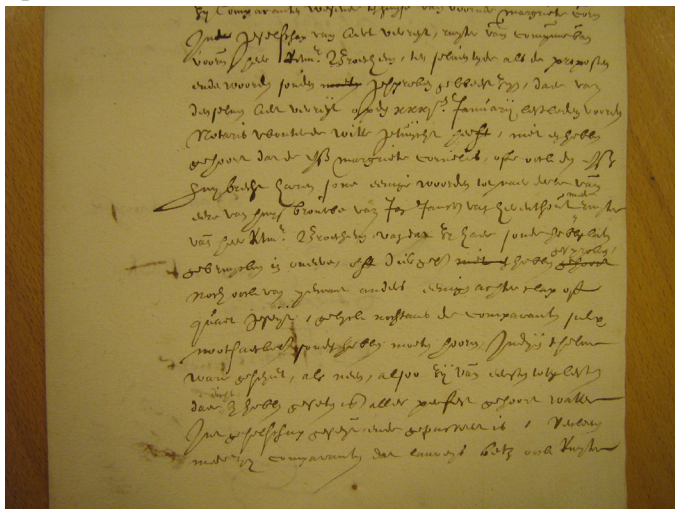
"Heel vroeger stond bij een oom ons familiewapen op de schoorsteen. Hij had dat uit laten zoeken. Ik was daar als kind al erg door geïntrigeerd. In 1984 belde mijn moeder dat een (stief)zus had gebeld. Ik wist van haar bestaan, maar had nog nooit contact met haar gehad! Ik was 35 jaar, samenwonend, had 2 stiefkinderen en daarnaast mijn baan en hobby's. Er bleef weinig tijd over voor andere zaken.

Maar, het bloed kruipt waar het niet gaan kan en we zochten elkaar op. Zij begon toen over dat wapen. En toen ging het balletje rollen...

In de telefoonboeken van heel Nederland zocht ik

alle “Peijpers” op en stuurde hen een brief. De eersten die reageerden waren volle neven en nichten; met name de twee zoons van de oom met het wapen op de schoorsteen!

Ik woonde in Voorburg, bij de Haagse stadsgrens en dat was dicht bij allerlei instanties in Den Haag, zoals het Rijksarchief (nu Nationaal Archief) en het Centraal Bureau voor Genealogie. Door mijn werk bij NS kon ik gebruik maken van vervoersfaciliteiten en het hele land door reizen om archieven te bezoeken. Ik kwam zo in nagenoeg alle provincies van Nederland en ook óver de grens; o.a. Antwerpen, Brussel, Oldenburg en Brühl, waar het archief van Noordrijn-Westfalen is, waaronder Orsoy valt” (zie hierover onder verder).

Er zijn drie hoofdsoorten van onderzoek waarmee je aan de slag kunt gaan voor stamboomonderzoek:

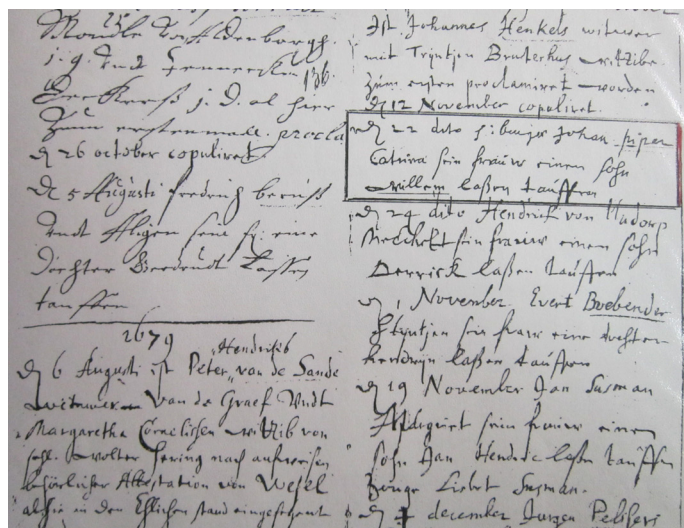
1. Met “Kwartierstaten”; hierbij neem je jezelf (of een andere persoon) als uitgangspunt en gaat terug in de geschiedenis door daarvan de ouders en dan steeds daar de ouders weer van te zoeken.
2. Genealogieën; hierbij zoek je alles op van één familienaam, maar wel gerelateerd aan elkaar.
3. Parentelen; hierbij zoek je vanuit één paar ouders uit het verleden naar alle nakomelingen. Via getrouwde vrouwen krijg je dan dus meer dan 1 familienaam.

Zoals de meeste mensen weten heeft Napoleon in 1811 ingevoerd dat alle mensen ook met een familienaam moesten worden ingeschreven. Velen dachten toen nog dat het maar iets tijdelijks was, vandaar dat er ook veel vreemde namen, bijnamen en rond-uit gekke of kwetsende namen werden opgegeven. Wie later last had van een ‘gekke’ naam, werd nog wel in de gelegenheid gesteld om een verandering aan te vragen. Niet iedereen heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt...

Na de Tweede Wereldoorlog bleek er veel administratie en registratie verdwenen te zijn en de Mormonen deden -vanuit Amerika- een oproep naar al hun leden over de gehele wereld om kerkboeken en overheidsregistratie van persoonsgegevens als doop/geboorte, huwelijk en overlijden/begraven te (laten) fotograferen en op te sturen. In Salt Lake City werden die gegevens op microfilms gezet en opgeslagen in een bomvrije, ondergrondse locatie genaamd “Granite Mountain” in Utah. In de loop der jaren is hier zo een gigantische hoeveelheid data opgeslagen. Tegen een redelijke vergoeding kan men die films (wereldwijd) in eigen woonplaats/regio opvragen en inzien.

Inmiddels zijn er nu ook mogelijkheden om DNA op te sturen en te laten onderzoeken op oorsprong van voorouders en de eventuele trek die ze vanuit andere gebieden hebben gemaakt. Dat gaat zo’n 1000 jaar terug.

Maar Beja ging dus in eerste instantie op de ouderwetse manier te werk; ter plekke archieven napluizen en alles (met de hand!) overschrijven. Vaak moest ze zich behelpen met slecht leesbare kopieën en onduidelijke handschriften. Hiervoor volgde Beja bij het Centraal Bureau voor Genealogie een cursus paleografie (kennis van oud schrift en oude handschriften van de 13e tot de 18e eeuw).

Omstreeks 1994 meldde een onbekend familielid zich bij schrijfster Ankie Peijpers, die hem naar Beja doorverwees. Gelukkig was Beja, want zijn tak van de familie was tot dan toe ‘spoorloos’. Zo kreeg ze de hele ontbrekende tak zomaar aangeleverd. Dankzij dit contact leerde Beja werken met een computer en een genealogieprogramma; dat scheelde een hoop werk. En vanaf 2000 heeft ze ook haar eigen website: www.peijpers.com

Beja kan nog wel uren doorvertellen. Van haar eigen stamboom heeft ze een grote kast vol mappen met kopietjes, foto's uit archieven en naslagwerken. Ook heeft ze in de loop der jaren nog 'napluiswerk' gedaan voor derden én met enkele oud-klasgenoten een zeer uitgebreide en indrukwekkende website gemaakt over haar vroegere middelbare school. Dit naar aanleiding van een eerste reünie in 2008. (www.pb-hbs.nl)

Voor een website met afbeeldingen van grafzerken, heeft ze -na haar pensionering- op enkele begraafplaatsen hier in de regio gefotografeerd. Daaronder St. Jozef Tivoli in onze wijk. (<http://www.online-begraafplaatsen.nl>)

Beja heeft haar voorouders op haar familienaam kunnen herleiden tot circa 1600. Toen leefden ze in de plaats Orsoy. Dat ligt aan de Rijn, vlakbij Moers en dat was van 1632 tot 1672 onder Nederlands beheer.

Twee kleinzonen (broers) van de oudst bekende Peijpers, werden Nederduits Gereformeerde pre-

dikanten, waarvan de oudste kort voor 1700 hulp-predikant te Geldrop werd en daarna "beroepen" te Leende, Son & Breugel en tenslotte te Eindhoven, Stratum en Strijp! De jongere (en rechtstreekse voorvader) kwam in 1709 te staan in Valkenswaard en Dommelen en eind 1717 volgde hij zijn overleden schoonvader T. Neomagus op in Eersel, Steensel en Duizel.

Zoveel eeuwen geleden, en toch ook weer zo nabij....

Wat een interessant gesprek.

Dank Beja, voor dit inkijkje in je leven en veel succes met al je navorsingen!

Hanneke Michel

Burendag op het Buurtven: 23 september

Zoals al zoveel jaar organiseren we ook in 2018 een Burendag Gijzenrooi: op zondag 23 september. Met een klein organiserend comité proberen we voor zoveel mogelijk buurtbewoners een gezellige dag te realiseren. Dit jaar met als thema: Dans - Dance.

Natuurlijk is het programma nog niet compleet, maar we weten al wel zeker dat we willen dansen. En daarmee bedoelen we: dansen voor alle leeftijden! We gaan de komende weken op zoek naar een goede dj die alle stijlen en genres in huis heeft. En die de bezoekers weet uit te dagen om te laten zien wat ze kunnen. Een foxtrot? Een cha cha cha? Salsa? Rock 'n roll? Breakdance of line dance? We gaan het zien.

Dat betekent dat we in ieder geval voor een soort dansvloer moeten zorgen. En verder organiseren we weer een wandel-

en fietstocht, wielrennen, een vrijmarkt, een springkussen voor de allerkleinsten. Albert wil zich wagen aan het uitzetten van een zogenaamde geocache: het zoeken naar verborgen schatten. Wij zorgen voor koffie, thee en een lekker stuk vlaai, en 's middags een hapje en een drankje. En we hopen dat de weergoden dan zorgen voor mooi weer.

Heb je nog ideeën of wil je meehelpen? Laat het ons weten. We kunnen altijd hulp gebruiken!

bestuur@gijzenrooi.nl

Paaseieren zoeken

Rond 10 uur lopen de eerste ouders met kleine kinderen al een beetje te dreutelen op het Buurtven. Maar het is nog te vroeg, de paashaas is nog nergens te zien.

Monique Rampart en Esther van der Meijden, werkzaam in speciaal onderwijs en kinderopvang, organiseren dit jaar weer voor alle kinderen uit Gijzenrooi het paaseieren zoeken. Een mooie activiteit waar vandaag zo'n 70 kinderen met hun ouders en grootouders van komen genieten. Als de paashaas arriveert, wordt hij vrolijk begroet door al die kinderen: ze geven hem een 'high five' of kriebelen aan zijn oren. De allerkleinsten aaien alleen maar even verschrikt zijn wollige hand en klemmen tegelijkertijd hun kleurrijke paastasjes tegen zich aan. Na de begroeting wandelt de hele groep naar de zoekplaats in het bos, vlak bij het eerste ven. Janco geeft de laatste instructies: voor de allerkleinsten het stukje bos links, afgezet met rood-witte linten, en voor de iets grotere kinderen een perceel rechts van het pad. De kinderen beginnen enthousiast aan hun zoektocht.

Ik spreek even later de tweejarige Boris van het Eierven. Hij vond het zoeken moeilijk maar zag toch opeens achter een boom een paar eieren liggen. Hij

is dol op eitjes, chocolade eitjes wel te verstaan en hij geniet zichtbaar. Voor de driejarige Liv (zij schrijft al haar eigen naam in mijn opschrijfboekje) uit het Lisven is het de eerste keer. Zij heeft na goed zoeken in totaal zes eieren gevonden. Eén ei was volgens haar echt goed verstopt onder losliggende takken. Maar samen met haar vader heeft ze alle takken aan de kant getrokken en toen kon ze de eieren in haar meegebrachte mandje leggen.

Als het zoeken is afgelopen, is er voor alle aanwezigen koffie, thee of limonade en een chocolade paaseitje. Er worden een paar mooie prijsjes verloot en bij het vertrek krijgt ieder kind nog een klein cadeautje: een kleurboek, een puzzelboek, paashaasoortjes, een boekje met paasstickers, voor elk wat wils. Alles wordt daarna weer keurig opgeruimd, ingepakt en per bolderkar naar huis vervoerd. Vrolijke kinderen springen rond de paashaas over plassen, balanceren op boomstammen en oefenen op de evenwichtsbalk. Paashaas Jeroen is sportief, dat is te zien, hij werkt onder meer met jongerenvoetbalteams. En in het dagelijks leven??? Notaris.

Bedankt Esther en Monique! En alle ingeschakelde gezinsleden!

Greetje Heijmans

Kamperen bij de boer

Een paar jaar terug. Het wilde niet vlotten met de zomer. Druilerige dagen regen zich aaneen, deden aan de herfst denken. De laatste schoolweken voor de zomervakantie waren zonovergoten geweest, maar alsof op afspraak hield Pluvius op de eerste vakantiedag heel Nederland in een ijzeren greep. Weg was het mooie weer en weergod -toen nog- Erwin Krol gaf voorlopig weinig hoop op verbetering. Maar de vakantie was besproken, we hadden ernaar uitgekeken, en dus vertrokken we met z'n viertjes –om files te vermijden- op de eerste zondag van de vakantie, met goede moed in onze afgeladen oude Volvo 240, voor drie weken richting Walcheren.

Bij aankomst lag de minicamping, waar we al jaren kwamen, er grijs en nat bij.

Een troosteloze, weinig vrolijke aanblik, de hartelijke ontvangst van boer Peter ten spijt. Buien kwamen en gingen en de tent droog opzetten viel dus niet mee. Maar ach... elke kampeerder heeft recht op ontberingen, en met de zonnige weersvoorspelling van de boer (en die heeft altijd gelijk, toch?) praatten Marieke en ik elkaar moed in. Tussen de caravans en campers die op het veld stonden, leken wij een stukje prehistorie uit te beelden. We voelden ons (met enig gevoel voor drama) een soort laatste der tent-kamperende Mohikanen, iets waar we vaak met een heimelijke trots over spraken. Zo van: kijk ons nu toch, wij kamperen nog echt...

Maar nu, in de regen even niet dus, en met enige jaloeziesheid bekeek ik de splinternieuwe Volkswagen camper die gelijk met ons binnen was gekomen, en waar ze al geïnstalleerd en wel aan de koffie zaten, ... jahaa, lekker binnen!

Onze twee mannekes van 8 en 10 waren, na voor de vorm ook een handje te hebben uitgestoken, met laarzen aan vertrokken naar het weiland en de stallen om de stand van de veestapel te inspecteren. De boer had een moderne visie op het combineren

van het boerenbedrijf met de kampeerders; er mocht en kon veel, dus lieten we onze jonge boertjes in de dop met een gerust hart gaan. Zij hadden in ieder geval geen last van de nattigheid; ze namen het zoals het kwam, dat scheelde weer!

De auto was uitgepakt en we hadden ons, tevreden over onze arbeid, in de tent geïnstalleerd met een bakkie koffie. De regen was inmiddels overgegaan in motregen die plagerig op het tentdoek tikte.

We zaten nog maar net toen de jongens met opgewonden stemmen en rode hoofden kwamen aangestormd om de hoek van de tent: "papa, mama, kom kijken, er wordt een kalfje geboren, kom gauw, kom gauw, we gaan helpen!" En weg waren ze alweer, over hun schouder roepend dat ik toch vooral mijn fotocamera moest meenemen. In de stal een eindje verderop klonk het zachte geloei van de barendende moeder, ze was hard aan het werk. De kinderen mochten helpen door achter een hekje te blijven

staan, en daar, met bijkans ingehouden adem, konden ze zien hoe het kalfje ter wereld kwam, geholpen door de boer die het aan de voorpoten trekkend uit zijn benarde positie hielp ontkomen. Een mooi nat kalfje lag daar in het hooi, volgens de boer een meisje. Aanvankelijk beduusd door de grote verandering in de situatie, begon het kalf onder de bemoeiende blikken van moeder al gauw aan haar strijd met de zwaartekracht... Ik zag het een poosje mijmerend aan. Het weer mocht dan wat tegenzitten, vakantie bij de boer had zo zijn voordelen: de vraag waar de kindjes vandaan komen was nu ook een heel stuk makkelijker te bespreken. Niet alles was hetzelfde, maar de verschillen waren voor later. Na nog een paar foto's te hebben genomen van de boreling (met de jongens ernaast), besloot ik dat ze het verder wel zonder mij afkonden. Toen ik me omdraaide om terug te gaan naar de tent scheen een aarzelend zonnetje me tegemoet. Heerlijk, wat een cadeautje was dit!

Op dat moment was ook mijn vakantie begonnen.

Tauros

Ga je mee geocachen tijdens de Burendag 2018?

“Huh, geo-wat? Geocaching? Wat is dat nou weer?” Wikipedia zegt hierover: “Geocaching is een buitensport en spel, waarbij gebruik wordt gemaakt van een gps-ontvanger -of telefoon met deze functie-, om ergens ter wereld een zogenaamde cache(verstopplaats) te vinden.

beweging te krijgen voor een zondagmiddagwandeling.

Mijn vader Albert heeft de afgelopen jaren meegelopen met de organisatie van de wandeltochten in de wijk, gedurende de lente en zomerperiode en ook voor Burendag. Het leek ons leuk om jullie dit jaar met een alternatieve manier van wandelen te laten kennismaken. Daarom zijn we bezig om een Burendag-cache voor jullie te maken die over

Een cache is gewoonlijk een kleine waterdichte doos, voorzien van een logboek en de “schat”. Na het verstoppert van de schat maakt de plaatser via internet de locatie bekend aan andere geocachers. Anderen kunnen bij het vinden van de schat vaak voorwerpen ruilen en/of toevoegen (meestal kleine speelgoed voorwerpen). Wanneer de “schat” gevonden is, is het niet de bedoeling de exacte ligplaats van de schat te vertellen. Deze locatie moeten de andere geocachers zelf vinden. Het is juist de sport dat men een beetje moeite moet doen met het zoeken.” Sinds 10 jaar zijn mijn partner en ik fanatieke geocachers. Inmiddels hebben we er ruim 750 gevonden: op de Stratumse Heide, in de Belgische Ardennen, maar ook in Zweden, Japan, Amerika en Nieuw-Zeeland. Het leukste aan geocachen is voor mij dat het je plaatsen toont, waarvan “locals” weten dat ze mooi zijn of bijzonder zijn. Een tweede belangrijke reden om te geocachen, is dat het outdoor combineert met het oplossen van (soms moeilijke) puzzels. Geocaches zijn er namelijk in sterren qua moeilijkheidsgraad (1 tot 5) en sterren in terrein (ook 1 tot 5).

Het is ook heel geschikt voor kinderen. We hebben vrienden die geocachen gebruiken om hun kids in

de Stratumse Heide zal voeren. Onderweg vind je verschillende opdrachten en zal je puzzeltjes moeten oplossen. Niet te moeilijk, maar ook zeker niet simpel, dit om jullie wakker te houden.

De wandeling zal in totaal ongeveer 6 km lang zijn, maar dat is natuurlijk alleen zo, als je het in één keer goed doet (hahaha). Om mee te kunnen doen, heb je een telefoon nodig met gps, moet je van tevoren de app installeren zoals hieronder beschreven en neem je goede zin en je speurdersinstinct mee. Pen en papier kan ook handig zijn. Zorg dat de batterij van je telefoon helemaal opgeladen is.

We gaan met een groepje van maximaal 12 personen op pad, zodat iedereen het geocaching gevoel zelf kan ervaren. Bij voldoende aanmeldingen, zullen we met een tweede groep op pad gaan.

De foto's bij dit artikel geven een kleine impressie van wat geocachen is.

App die je zal gebruiken tijdens het geocachen:
c:geo (Android)
L4C lite (I-phone)

Marjan Hoofman en pap Albert

Dicht bij huis

Onlangs hoorde ik min of meer toevallig een gesprek, beste wijkgenoten. Dat gesprek zette me behoorlijk aan het denken. En de uitkomsten van dat denken deel ik hier graag even met u. Zeg maar 'ter relativering'.

Met de auto onderweg van A naar B was ik even uitgestapt voor een kop koffie. Enkele tafeltjes bij mij vandaan waren twee snelle types uitgebreid met elkaar in gesprek. Dat gesprek werd op tamelijk luide toon gevoerd. Al dan niet vrijwillig kon ik dus uitgebreid meeluisteren met het besprokene. Het bleek me al snel dat die twee vakantie-ervaringen aan het uitwisselen waren. En het moment in hun gesprek waar ik achter bleef haken was toen de één tegen de ander zei (ik citeer): "dat Vietnam en Cambodja hem toch wel een beetje waren tegen gevallen, na de recente rondreis door zuidelijk Afrika".

Mijn dag was in één keer verprutst. Sterker nog: mijn dag was ontregeld, aan barreltjes en naar de vaantjes. Ik had iets van, "Oh man, hoe blasé kun je zijn!!!" Eerlijk toegegeven: ik had hier anders mee om kunnen gaan. Ik had deze uitspraak kunnen relativiseren en hem wegzetten als een smakeloze vorm van imponeergedrag. Maar het lukte me op dat moment niet om de daarvoor benodigde onthechting in acht te nemen. Temeer daar ik me realiseerde dat er een breder fenomeen ten grondslag ligt aan het gesprek dat die twee daar op het terras met elkaar voerden.

Als ik zie wat er op dit moment aan hippe reisfolders in de brievenbus belandt en wat er aan reisadvertenties in mijn krant verschijnt: het verste is niet ver genoeg en het meest exotische is te gewoontjes. Voor de superrijken zijn er binnen enkele jaren trips per raket om de aarde te boeken (vanaf 4 miljoen Euro per trip) en er wordt al nagedacht over een toeristische rondreis om de maan (vanaf zo'n 160 miljoen per persoon, all-in doch exclusief reisverzekering).

Kortom: we maken elkaar helemaal gek! We rennen achter 'unieke ervaringen' aan als waren het jachttrofeeën, want 'dat hebben we verdiend'. Met als aangehechte prijskaartjes onder meer vergaande vakantiestress, een aan paniek grenzende vrees om 'iets te missen' en, zo las ik pas, de 8% van de totale wereldwijde CO2-emissie die de toeristenbranche voor

haar rekening neemt. En da's allemaal nog tot daaraantoe, maar ik vraag u retorisch af of we er nou wel zoveel gelukkiger van worden met z'n allen!

Wijkgenoten, wie ben ik om tussen u en uw unieke vakantie-ervaringen in te gaan staan? En toch neem ik de vrijheid om enige relativering aan te brengen. Dat is nu eenmaal de rol van de columnist. Hoe zal ik het zeggen: dichtbij huis is zoveel te beleven. Een fietsvakantie is niet alleen leuk, maar ook gezond. Als je vertraagt in plaats van versnelt, dan wordt je beleving intensiever en diepgaander.

Mocht u uw vakantieplannen nog niet helemaal dichtgetimmerd hebben (alleen dat al!), dan geef ik u van harte in overweging om dit jaar eens echt te onthaasten, u te laten verrassen en om wat te consuminderen in plaats van te consumeren, als het om uw vakantie gaat. Houd het klein en houd het dichtbij. Niet alleen bij huis, maar ook bij hart.

Ik wens u een fantastische zomer!

Gijysz

BEWEGEN VOOR OUDEREN GOED VOOR UW GEZONDHEID EN UW SOCIALE CONTACTEN

Deze koptekst komt van een brochure van het SGE Stratum, met tevens vestigingen in De Akkers te Tongelre en in Woensel. SGE staat voor: Stichting Gezondheidscentra Eindhoven.

Na een tip, en eerlijk gezegd ook uit eigen belang (want inmiddels 65+) had ik in het gezondheidscentrum aan de Thomas à Kempislaan 21 op 11 april hierover een gesprek met Aimée van der Heijden, fysiotherapeute en Geriatrie fysiotherapeute i.o.

Aimée is een leuke, vlotte jongedame van 28 jaar en zit in het 2e jaar van de 3-jarige specialisatieopleiding tot geriatrie fysiotherapeute. In januari is zij in het SGE begonnen met een speciale groep "Bewegen voor ouderen"; gericht op 60-plussers.

Zij vertelt dat er deelnemers zijn die via 'medische fitness' (die na een operatie voor een bepaalde tijd

vergoed wordt) de keuze hebben daar tegen betaling nog bij te blijven, maar ook de overstap kunnen maken naar "Bewegen voor ouderen". Het verschil is dat er bij de laatste geen gebruik wordt gemaakt van apparaten. En natuurlijk dat men buiten het "revalidatie" circuit stapt, maar toch onder professionele begeleiding van een therapeute in groepsverband blijft oefenen aan de conditie. Maar dus ook mensen buiten het medisch circuit zijn zeker welkom!

De groep is bedoeld voor maximaal 8 personen.

Er wordt nu getraind op woensdagmiddag van 14.40 uur tot 15.30 uur maar bij meerdere aanmeldingen is uitbreiding mogelijk.

Aimée werkt volgens een 12 weken schema; dat wil zeggen dat in die 12 weken alle oefeningen aan bod komen, daarna worden die weer herhaald. Men kan zich per maand inschrijven en ook weer per maand afmelden.

De volgende aandachtsgebieden komen aan bod:

- Gewrichtsmobiliteit (beweeglijkheid en lenigheid)
- Looptraining
- Balans (ook gericht op valpreventie)
- Functionele kracht (o.a. dagelijks gebruik benen en armen)
- Ontspanning/ademhaling (volgens "Schulz")
- Plezier in bewegen
- Spelvorm

Benadrukt wordt dat er geen sprake is van 'individuele grondoefeningen' maar van oefeningen in groepsverband; afwisselend staand of zittend. De aanwezige apparaten worden slechts 1x per 2 maanden in circuitvorm gebruikt.

Er wordt geoefend met o.a. gewichtjes, elastieken banden, steps (op/afstapbankjes) en denk bij bijv. een balspel aan kegelen of jeu des boules. Afwisseling genoeg!

Ook mensen met een loophulpmiddel, zoals een rollator, zijn van harte welkom.

Kosten:

Als u zich aanmeldt, volgt eerst een intake, waarbij

gekeken wordt naar mogelijkheden en eventuele aandachtsgebieden. Deze intake kan vergoed worden als een behandeling fysiotherapie wanneer u aanvullend verzekerd bent. Verder kost 1x per week 50 minuten trainen € 25,00 per maand.

Kijk voor meer informatie op www.sge.nl/cursus. Wilt u zich aanmelden of meer persoonlijke inlichtingen, dan kunt u contact opnemen met de fysiotherapeute in SGE Stratum. Telefoon: 040-711 66 40

Aimée, dank voor je uitleg en veel succes!

Hanneke Michel

Samen houden wij onze wijk veilig

In 2016 waren er in onze wijk geen woninginbraken, in 2017 helaas twee. Ook waren er van 1 januari 2017 tot nu toe bij de politie drie autodiefstallen en zes fietsendiefstallen geregistreerd. Reden genoeg dus om alert te blijven. Natuurlijk is het ieders eigen verantwoordelijkheid om zelf preventieve maatregelen te nemen, zoals goed hang- en sluitwerk, ramen en deuren sluiten, auto's afsluiten en fietsen op slot zetten en ervoor zorgen dat uw huis er altijd bewoond uit ziet. Daarnaast draagt ook buurtpreventie in belangrijke mate bij aan veiligheid en veiligheidsbeleving. In Gijzenrooi hebben we de groep lopers, ook wel buurtpreventen genoemd, en de WhatsApp-buurtpreventie.

De lopersgroep

Regelmatig kunt u de lopers van buurtpreventie Gijzenrooi tegenkomen. Een groep vrijwilligers uit de wijk, herkenbaar aan hun gele hesjes, die informeel toezicht houden en ongeregelde doorgeven aan politie en gemeente. Op papier zijn er 29 lopers, maar helaas zijn zij momenteel door omstandigheden niet allemaal in staat om één of twee keer in de maand een ronde te lopen. Dat wordt weliswaar opgevangen door extra inspanningen van een aantal enthousiaste lopers, maar het zou toch fijn zijn wanneer de groep nog enigszins zou kunnen worden uitgebreid met actieve lopers. Hebt u belangstelling of wilt u nadere informatie stuur dan een e-mail naar gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl.

WhatsApp-buurtpreventie

Onze wijk kent ook een WhatsApp-groep Buurtpreventie Gijzenrooi. Deze telt momenteel 115 deel-

nemers. Beheerders zijn Jos van Gastel en Jos van Dijk. Deelnemers moeten minimaal 18 jaar zijn en in de wijk Gijzenrooi wonen. De bedoeling van de WhatsApp-groep is om onregelmatigheden door te geven, zoals vreemde personen en/of voertuigen, deur aan deur verkopers, baldadigheid en vuurwerkoverlast. Voor zaken waar u normaal gesproken de politie voor zou bellen, moet u ook nu eerst bij spoed 112 of anders 0900-8844 bellen. Alleen dan komt de politie in actie. Laat in het WhatsApp-bericht weten of de politie gebeld is.

Geef in uw bericht aan waar en wanneer u de onregelmatigheid hebt geconstateerd. Let daarbij op uw taalgebruik. Niet vloeken, schelden, discrimineren en dergelijke. Het versturen van foto's van een verdachte mag alleen voor het verstrekken van een signalement, wanneer dit voor de melding noodzakelijk of van meerwaarde is. Daderkenmerken zoals geslacht, huidskleur, lengte en gezicht kunnen ook goed beschreven worden. Denk bij voertuigen aan de kleur, het merk, het type en het kenteken.

De WhatsApp-groep is geen "koffie"-groep. Dus alleen serieuze meldingen en geen privé-berichten; en vooral ook geen duimen of "goed gedaan" of soortgelijke reacties. Deze leiden er altijd weer toe dat andere personen afhaken.

Wilt u als deelnemer aan deze WhatsApp-groep worden toegevoegd, stuur dan een WhatsApp-bericht met uw naam en adres naar een van de beheerders of stuur een e-mail met uw 06-nummer, naam en adres naar gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl.

Jos van Dijk

Coördinator buurtpreventie Gijzenrooi

Jouw Licht Op 040 Gijzenrooi onder de loep

Het kan je intussen bijna niet ontgaan zijn: het project Jouw Licht Op 040 is van start gegaan in de proeftuin Gijzenrooi. Na het vervangen van de armaturen voor duurzame led, zijn we de 2e fase van het project ingegaan. Je bent ons wellicht al tegengekomen op de ledenvergadering van de bewonersvereniging, tijdens de woensdagavond-wandeling, of je hebt je opgegeven voor één van onze wijksafari's. Al deze manieren gebruiken we om gesprekken te voeren over jullie wensen en behoeften. De eerste resultaten van alle gesprekken die we voeren, zullen we laten zien op het Midzomerfeest op 30 juni.

aspect in de wijk te vinden. Sommigen vinden de nieuwe ledverlichting een grote stap voorwaarts, anderen moeten nog behoorlijk wennen aan de felheid van het licht.

Kansen spotten op de wijksafari

Een andere manier waarop we in gesprek zijn gegaan met jullie, is de zogenaamde wijksafari. Bewoners uit de wijk namen de TU/e-onderzoekers tijdens de schemering mee langs plekken in de wijk, waar zij het prettig of minder prettig vinden. Tijdens de wandeling is er volop nagedacht en gesproken over mogelijkheden om het aankomende slimme "lichtgrid" in te zetten voor het verbeteren van de leefomgeving en de oplossingen die het kan bieden.

Ook hier was de lichtsterkte van de nieuwe verlichting duidelijk een thema dat leeft bij de bewoners. De omschakeling naar de nieuwe ledverlichting brengt merkbare effecten met zich mee, zoals de

Bewoners Gijzenrooi maken hun eigen "Cool Wall"

Na afloop van de jaarlijkse algemene ledenvergadering gaven meer dan 30 bewoners hun mening over coole en minder coole plekken in de wijk aan de hand van vele fotokaartjes. Hiermee werd de inmiddels befaamde 'Cool Wall' van Jouw Licht op 040 gevuld. Onder begeleiding van de TU/e werden de fotokaartjes geplaatst en zo wensen, behoeften en ideeën uitgewisseld.

Tijdens de "Cool Wall-sessie" kwam het fietspad door Gijzenrooi meerdere malen aan de orde. Dit fietspad kent veel afritten en drempels, die slecht zichtbaar zijn. Daar waar dit fietspad het Diepmeerven kruist, ontstaat volgens een aantal aanwezigen een onoverzichtelijke en gevaarlijke plek. Fietsers hebben voorrang, maar het kruisend (auto)verkeer neemt hen nauwelijks waar.

Ook gaven de aanwezigen aan 'sfeer' een belangrijk

kleur en sfeer van het licht. De helderheid op straatniveau is aanzienlijk verbeterd en de verstrooiing van het licht geminimaliseerd, maar passanten ervaren door deze nieuwe lichtsterkte een mate van verblinding. Er is daarom lang stilgestaan bij de mogelijkheden om deze verblinding tegen te gaan door -daar waar wenselijk- het lichtniveau lokaal aan te passen aan de behoeften van omwonenden of andere betrokkenen zoals krantenbezorgers of hondenuitlaters.

Alhoewel de nieuwe verlichting voorzien is van een dimstand die ingaat om 10 uur 's avonds, wordt dit nog niet zo door iedereen ervaren. Zeker vergeleken met de oude verlichting (die onder de norm presteerde) lijkt het nu flink veel licht. Dit roept de vraag op bij bewoners of zoveel licht werkelijk nodig is.

En hierna?

Kortom, er zijn volop behoeften, wensen en kansen die verder uitgezocht en verkend gaan worden. Op 30 juni presenteren we de eerste resultaten, met daarbij de vraag of dit volledig is. Vervolgens gaan we in het najaar de 3e fase van het project in en gaan we de gevonden behoeften en kansen analyseren om zo te komen tot gewenste oplossingen voor Gijzenrooi. Welke ideeën en oplossingen dat zouden kunnen zijn? Ook daar kunnen we jullie ideeën en feedback natuurlijk heel goed bij gebruiken!

Wil je meedoen en op de hoogte blijven? Graag! Volg het project op www.JouwLichtOp040.nl.

Gezocht: huiskamers, kunstenaars en artiesten!

Na de zeer succesvolle vijfde editie van **Cultuur bij je Buur** zijn we al weer bezig met de voorbereidingen voor 2019. In 2018 hebben we ruim 250 bezoekers verwelkomd in tien huiskamers. Als we ook de gastgezinnen, de kunstenaars en de optredende artiesten meetellen waren meer dan 300 mensen betrokken bij dit mooie Gijzenrooise cultuurfestival.

De zesde editie van "Cultuur bij je Buur" zal plaats vinden op vrijdagavond 15 februari 2019 vanaf 19.30 uur, noteer dat alvast in uw agenda. We hebben voor de komende editie natuurlijk weer behoefte aan voldoende huiskamers, verrassende kunstuitingen en ontroerende optredens.

Huiskamers:

In de huiskamer moet plaats zijn voor zo'n 25 tot 30 bezoekers. Het lijkt alsof daarvoor een grote huiskamer nodig is, maar met een beetje schuiven past een optreden met bezoekers zeker ook in een middelgrote, gewone huiskamer. De formule is eenvoudig: u stelt uw huiskamer ter beschikking en voor de kosten van drankjes en versnaperingen krijgt u een vaste vergoeding. De organisatoren begeleiden u volledig in het hoe, wat en wanneer. Zo kunt u bijvoorbeeld klapstoeltjes lenen en maakt u vooraf kennis met de artiesten en kunstenaar. We proberen huiskamers op een korte afstand van elkaar te zoeken. Dan is de tussentijd om te wisselen korter, zodat het publiek meer tijd heeft om elkaar tussen de presentaties te ontmoeten.

Kunstenaars:

In onze wijk zijn veel kunstenaars actief: sommigen professioneel, anderen puur creatief en recreatief.

Maar de resultaten mogen zeker gezien worden door onze wijkbewoners. Kunstenaars worden weer van harte uitgenodigd om hun beeldhouwwerken, schilderijen, keramiek, sieraden, naaldkunst of fotografie ten toon te stellen in één van de deelnemende huiskamers. Aarzel niet om uzelf op te geven. Het is een leuke manier om aan anderen te laten zien wat u maakt.

Artiesten:

Bent u, of kent u een artiest uit de wijk? We hopen weer op verrassende nieuwe dingen in ons aanbod. Dat optreden hoeft niet per se muzikaal te zijn: we hebben in het verleden ook gedichten voorlezen, verhalen vertellen en toneelspelen aangeboden. We zijn steeds op zoek naar nieuwe inbreng, zoals in 2018 de barbershop zang van Unlimited en het Japanse koor. We kijken nog altijd uit naar een stand-up comedian uit onze wijk, of jonge singer-songwriters. We zoeken altijd naar een goede mix van klassiek en modern, serieus en komisch. En jazz zou ook prachtig zijn. Hoe meer keuze, hoe leuker het voor alle bezoekers wordt! Er is een bescheiden onkostenvergoeding voor de artiesten. Bent u of kent u een artiest uit de wijk? Voor alle culturele uitingen geldt dat ze minimaal het gehalte of de status van "goede amateur" moeten hebben. Er worden geen audities gehouden, iedereen legt de lat voor zichzelf. Erik van Dijk doet de coördinatie van het programma en komt graag een keer kijken en luisteren.

Als trotse organisatoren willen wij hier nogmaals de Bewonersvereniging Gijzenrooi bedanken voor haar financiële bijdrage aan dit jaarlijks evenement. Wij bedanken ook alle artiesten, kunstenaars, gezinnen en het publiek voor de geweldige samenwerking en deelname. We kijken met plezier uit naar 2019!

Reacties graag naar info@jandenneman.com

Greetje Heijmans, Jan Denneman en Erik van Dijk

Pand P, de huiskamer van Stratum; Pomme heet u welkom!

Het oude Plaza Futura aan de Leenderweg is geen filmhuis meer, maar als Pand P wordt het wel steeds meer de huiskamer van Stratum. Er werkt een klein team enthousiaste mensen en Pomme is een van hen. Een opvallende verschijning: jong, blond, lippen felrood en een stralende lach. Pomme deed een aantal jaren geleden als zeer jonge zangeres mee met The voice of Holland en nu doet ze, naast haar werk, een studie communicatie en mediastyling. En ze is enthousiast over Pand P.

Samen met het vaste team van Pand P bedenkt Pomme steeds kleine projecten om bezoekers kennis te laten maken met de gastvrijheid en fijne sfeer van het voormalig filmhuis. Nu is het vooral de muziek die bezoekers trekt: Zolderkamertjesklassiek van Daan van der Hurk; een muzikaal nazomerfestival voor het hele gezin; DrieTegelsDiep op de eerste zondag van september en één keer per maand een open podium. Daarnaast vaak avonden met een goede dj en fijne dansmuziek. En lekker eten: tapas voor papa's op vaderdag. "Een heerlijke barbecue of een varken aan het spit op het voorplein" glundert Pomme. Ze ziet het al helemaal voor zich.

Buurtbewoners weten Pand P steeds vaker te vinden. ZZP'ers werken geconcentreerd achter hun laptop; moeders en vaders met jonge kinderen drinken chocomel met slagroom en achterin laten twee oudere dames zich een lekkere jenever inschenken. "Traditie" zegt Pomme, "die dames komen iedere week!" Ook bewonersverenigingen uit Stratum vinden steeds vaker Pand P als een fijne plek om te vergaderen of om gewoon gezellig samen wat te drinken. Of om lekker te dansen.....

In de theaterzaal op de eerste verdieping hebben jonge theatermakers een podium om hun werk te tonen. Het Parktheater ondersteunt deze initiatieven vanuit haar innovatiefonds thinX. Michèle Rijzewijk maakte er gebruik van voor haar fantastische producties 'Stratum Oma's' en 'Stratum Swag' met oma's en jongeren uit Stratum. En eind april gaat haar derde Stratumse theaterstuk in première: 'Ondertussen in Stratum...' Onze wijkgenoot Erik van Dijk, bekend van Cultuur bij je Buur, treedt vrijdag 8 juni op met het liedjesprogramma 'Willem Wil-mink'. Een goede gelegenheid om (opnieuw) kennis te maken met Pand P. En met Pomme natuurlijk.

Greetje Heijmans

Aan iedereen van de commissie communicatie,

Graag willen wij jullie allemaal een groot compliment geven voor het 100ste Zegje dat bij ons in de bus viel. Wat een prachtig nummer, veel in te lezen en te zien én het ziet er ook nog eens prachtig uit.

Chapeau!

Vriendelijke groeten,
Truus en Kees van Vessem

In memoriam Peter Hans Unk (1939-2018)

Peter Hans was een beminnelijk mens met een grote belangstelling voor alles wat om hem heen gebeurde. Hij zette zich in voor alles wat tot zijn interesse behoorde. En die interesse had een grote reikwijdte. Eenmaal wonend in Gijzenrooi mocht ook de Bewonersvereniging zich koesteren in zijn warme belangstelling, voor hem een vanzelfsprekendheid. Na zich enkele jaren ingezet te hebben als 'actief lid' –de tegenwoordige 'vrijwilliger'– stelde hij zich spontaan beschikbaar als bestuurslid toen in 2000 de structuur van de vereniging op de schop genomen werd.

Peter Hans was secretaris van onze vereniging van 2000 tot april 2004, waarna hij tot voorzitter benoemd werd. Deze laatste functie heeft hij uitgeoefend tot april 2013, na zijn besluit om gezien zijn leeftijd een tandje terug te schakelen.

Op 7 april 2010 is door wethouder Mittendorf aan Peter Hans de vrijwilligerspenning van de gemeente Eindhoven uitgereikt voor zijn vele vrijwilligerswerk.

Peter Hans bleef actief meedoen in Gijzenrooi.

We hebben hem nog jaren teruggezien als lid van het Kerstkoor dat ieder jaar in december acte de presence geeft bij de ontsteking van het licht in de grote eikenboom.

Ook zagen we hem enthousiast meewandelen in de Gijzenrooise natuur op de eerste zondagmorgen van de maand, totdat zijn gezondheid hem noodzaakte ook hier letterlijk een stapje terug te doen.

Met Peter Hans verliezen we een zeer geïnteresseerde man die van alles aanpakte wat binnen zijn bereik kwam, of het nu toneel was, gitaarspelen, Spaanse les, volksdansen, bestuurlijk werk of de vierdaagse van Nijmegen, Peter Hans wás er.

Ook was hij actief voor veel organisaties: de scouting, de kerk en zoals eerder gezegd de bewonersvereniging. Voor hem vanzelfsprekend, gewoon omdat hij overal zijn steentje aan wilde bijdragen.

Met hem is een goed mens heengegaan, wij denken met veel waardering aan hem terug.

Mede namens het Bestuur,
Truus van Vessem

DRINGENDE OPROEP AAN TENNISPELERS / SPEELSTERS!

Een kleine groep tennissters is dringend op zoek naar dames (of heren!) die tot half oktober GRATIS willen invallen op woensdagochtend van 10.15 – ca 12.00 uur op het prachtige tennispark De Heihoef aan de Roostenlaan. Alle deelnemers zijn 60+ en spelen op 'gemiddeld' niveau, puur als recreanten. Maar ze worden helaas blessuregevoeliger, moeten wel eens onverwacht oppassen, of gaan wat vaker op vakantie.

Ook voor een dinsdagochtendgroepje is al steeds vaker behoefte aan wat ondersteuning. Na ca 1 tot 1,5 uur spelen, wordt er meestal nog

gezellig een kopje koffie of thee samen gedronken maar dat is geen "must".

Reacties zijn zeer welkom!

Internationals in Gijzenrooi

Christoph: 'eerst bieden, dan denken'.

In het voorjaar hervat ik mijn actie om nog meer bewoners van Gijzenrooi lid te maken van de bewonersvereniging. En ik besluit tegelijkertijd op zoek te gaan naar een nieuwe 'international'. Ik meen mij te herinneren dat er op een adres in het Meerbergsven een Italiaanse mevrouw woont, maar ik kan het niet vinden en niemand in de straat kent een Italiaanse buurtgenote.

Maar op het Raatven heb ik geluk: een buurman wijst me op een adres waar sinds een paar maanden een Duits gezin zou wonen. Ik bel aan en de deur wordt opengedaan door een jonge vader: zijn zoontje wringt zich nieuwsgierig tussen ons in. Hij stelt zich voor als Christoph, zijn zoontje van anderhalf heet Emanuel. De achternaam klinkt Oost-Europees.

En ja, hij wil best wel geïnterviewd worden, en dat zou nu meteen kunnen, want hij is net klaar met klussen in de tuin.

Christoph is opgegroeid in een kleine stad bij Dortmund en studeerde economie in Paderborn. Voor zijn afstudeerscriptie liep hij een paar maanden stage bij Philips. En wat doe je dan af en toe? Dan ga je met vrienden naar het Stratumseind. En daar ontmoet hij de Eindhovense Joske. Zij ziet nadere kennismaking wel zitten: ze houdt van mannen met een beetje een zuidelijk, donker uiterlijk. Ja, Christoph is een knappe man, dat zie ik ook wel, ondanks het feit dat hij in kluskleiding nu voor me zit. Hun relatie is al snel serieus en om samen een toekomst op te bouwen zal Christoph definitief naar

Nederland moeten komen, want Joske wil niet weg uit Eindhoven. Bovendien spreekt ze geen Duits! Ze is lerares Frans op het Christiaan Huygens College. Terwijl Christoph zijn beweeglijke zoontje in toom probeert te houden, vertelt hij over zijn huidige werk als projectmanager bij het Canadese bedrijf Premier Tech Chronos in Eersel. Daar worden verpakkingsmachines gemaakt; machines die bijvoorbeeld melkpoeder, diervoeders, zout en zaden wegen, er zakken mee vullen, verpakken, pelletiseren en stuwen. Emanuel strooit intussen zijn groentehapje rond en wil tegelijkertijd plaatjes kijken in zijn prentenboeken. Ik ben nieuwsgierig hoe Christoph en Joske in Gijzenrooi terecht zijn gekomen. Zij woonden tot voor kort in een appartement aan de Heezerweg: niet zo groot en met veel geluidsoverlast van het kruispunt. Christoph vertelt: "wij wilden graag in Stratum, Strijp of Gestel een huis kopen. Zeker vier keer hebben we op een huis geboden, zelfs boven de vraagprijs, maar steeds ging het aan ons voorbij". Dat het nu met een huis in Gijzenrooi gelukt is, lijkt Christoph nog steeds te verbazen. 'Dit huis kwam zaterdag online, maandag kon het huis op afspraak met de makelaar bekeken worden en woensdag voor 12.00 uur moest het bod binnen zijn'. Voor Christoph en Joske voelde dat als 'eerst bieden, dan denken'. Maar het huis met een grote garage aan de achterkant is nu van hen.

Op de valreep vertelt Christoph nog wat over zijn verleden. Hij is in 1984 geboren in Polen, in het stadje Racibórz, Silezië. Het gebied Silezië heeft een gemiddeld Duitse en Poolse bevolking en hoorde vóór de Tweede Wereldoorlog bij Duitsland en in 1945 kwam het bij Polen. Na de oorlog trokken veel Duitstalige inwoners naar West-Duitsland. En na de afbraak van het IJzeren Gordijn verlieten weer veel inwoners dit gebied. Zo ook de ouders van Christoph, in 1989. Wie wil weten hoe de bevolking van Silezië dit heeft ervaren zou het boek van Laura Starink kunnen lezen: "Duitse wortels. Mijn familie, de oorlog en Silezië".

Joske mengt zich ook nog even in het gesprek, omdat ik nog even informeer hoe het nu met de taal staat. "In het begin spraken we Engels met elkaar, daarna ben ik Pools gaan leren, maar het dialect van opa en oma bleef onverstaanbaar". En Christoph spreekt inmiddels vloeiend Nederlands, maar Emanuel wordt tweetalig opgevoed: Duits en Nederlands. Vandaar al die Nederlandstalige én Duitstalige prentenboeken. "Christoph is een echte Europeaan" lacht Joske: hij spreekt veel talen, maar allemaal met een accent".

Greetje Heijmans

Overlast van quads

Tijdens de laatste ALV vraagt Maarten mij of ik een stukje kan schrijven over de overlast die buurtbewoners aan met name het Kanunnikensven ondervinden van rondcrossende quads over het beschermd natuurgebied achter hun huizen. Ter voorbereiding stuurt hij me de mailwisseling die er sinds april 2016 (!) is geweest met Marita, onze gemeentelijke gebiedscoördinator.

Ik begin gewoon bij het begin: op mijn fiets naar het bewuste weideperceel aan de Heezerweg, het prikkeldraad is daar weg en de doorgang is breed. Verderop richting kamp kun je er weer uit, dus een ideaal rondje crossen na schooltijd. Want die crossers zijn nog maar 10 tot 12 jaar oud.

Ik maak een afspraak met buurtgenote Pia. Zij heeft in de afgelopen jaren heel vaak de meldkamer van de politie gebeld met klachten over lawaaioverlast en over aantasting van beschermd natuurgebied. En zij heeft het gevoel dat er maar steeds niets mee gebeurt. Dat gevoel hebben andere wijkbewoners die ik erover spreek ook. Er is in het verleden contact geweest met Frank, 'beheerder natuurlijke gebieden' van de gemeente. Op mijn eerste mail heeft hij niet gereageerd, dus ik besluit hem rechtstreeks te bellen. Dan blijkt dat het probleem tamelijk ingewikkeld is: het weidegebied meteen achter de huizen aan het Kanunnikensven is van de gemeente, de aangrenzende weilanden zijn van Philips en worden gepacht als hooiland door de dames van de boerderij op Riel. De sloten worden onderhouden door het Waterschap en de bermen worden gemaaid door weer een andere instantie. Er is overleg nodig met meerdere partijen. Dat overleg komt er: op 2 mei, om 9.00 uur en Marita laat mij weten dat ik er welkom ben. De wijkagenten Rob en Rob zullen er ook zijn.

Als ik aankom bij de Nachtegaallaan zie ik Mari, 'onze boswachter' aankomen. Dat is een goed teken. Bij het overleg word ik aangenaam verrast door de gedetailleerde kennis die alle aanwezigen hebben van het gebied én de bewoners van het kamp. Er zijn gedetailleerde, zeer recente luchtfoto's beschikbaar (gemaakt met drones). Mari heeft goed nieuws: Brabants Landschap neemt met onmiddellijke ingang het beheer over van Philips. En de gemeente heeft budget om samen met Brabants Landschap zogenaamde schapenrasters te plaatsen en hekken met stevige sloten.

De wijkagenten geven aan dat zij meerdere keren per week op het kamp komen, dat de ouders van de jonge kinderen die op de quads crossen zijn aangesproken op het ontoelaatbare gedrag. Na iedere melding van overlast zijn ze weer ter plekke. Er is overleg geweest met de officier van justitie om te bespreken of de quads in beslag genomen en verbeurdverklaard kunnen worden. Maar dat is juridisch niet haalbaar: alleen als de jongens op heterdaad betrapt worden. En daar zit nu precies het probleem: als de agenten de jonge quadrijders zouden achtervolgen nemen die kinderen onaanvaardbare risico's om uit handen van de politie te blijven. Een ongeluk is dan niet ondenkbaar en 'dan zijn de rapen gaar'. Dat begrijp ik.

Bij het overleg wordt ook besproken wat er te doen is tegen quads en motorcrossers in het bosgebied er meteen achter. De conclusie is uiteindelijk: weinig tot niets. Het hele bosterrein afsluiten met hekken of boomstammen is geen optie. Crossers opjagen en in fuiken laten rijden is elders in de provincie gebeurd en heeft geen blijvend effect gehad. Overtredders de rekening presenteren van schade die moeilijk aantoonbaar is gaat niet lukken. Mari is hier duidelijk over: het bos is niet af te sluiten. Maar hij wil tot slot nog wel wat kwijt: honden richten ook veel schade aan, vooral loslopende honden. Als die bij het Rendierveld uit de auto gelaten worden en als die de vennetjes in springen om te zwemmen, dan verstoren zij broedende vogels en jagen ze jonge eendjes op. En daar kunnen wij zelf dan wel wat aan doen: hou je eigen hond aan de lijn en wijs je eigen hondenuitlaatservice op deze verantwoordelijkheid. En dan laten we de quadrijders over aan onze wijkagenten.

Greetje Heijmans

Burenhulp in de praktijk

Alweer een paar jaar geleden zijn we in Gijzenrooi gestart met het project Burenhulp. Mensen uit onze wijk kunnen hulp vragen of bieden voor incidentele, niet structurele problemen. Hoe gaat dat nu in de praktijk? Wat voor hulpvragen zijn er? En hoe wordt een en ander ervaren? Ik vroeg het aan twee hulpvragers: Bianca en Hanneke.

Bianca woont met haar 7-jarig dochtertje in onze wijk. Zij wilde de dakgoot van haar huis schoonmaken en had een ladder nodig. Zij belde naar Burenhulp en 5 minuten nadat ze contact had met de aanbieder stond de ladder bij haar! Heel erg snel. Hanneke had advies nodig voor het snoeien van haar appelboom. Haar burenhulp had ze al zo vaak iets gevraagd en ze wilde niet eindeloos van hun diensten gebruik maken. Dus: burenhulp gebeld. De persoon die bij haar langs kwam gaf niet alleen advies, maar snoeide het boompje zelf. Dat is nog eens service. Het boompje zag er weer prachtig uit en 2 maanden later stond het fantastisch in bloei. Hanneke had onlangs problemen met het losdraaien van de afvoer van haar gootsteen in de keuken. Ook daar heeft ze burenhulp voor ingeschakeld.

Beide vrouwen ervoeren de hulp als prettig, met name het feit dat naderhand nog eens gebeld werd om te vragen hoe een en ander gegaan was. Mocht u zelf ook incidenteel hulp nodig hebben? Schroom niet en bel Burenhulp. Dit kan elke werkdag van 9.00 uur tot 12.00 uur.

Käthe Schilders